

Yeter

– OMARIM · 10 Eylül 2012

Yalnızlık kol gezer sokaklarımda
Hüznün gölgesi var şakaklarımda
Gam nehri belirir yanaklarımda
Semtinden uzakta durduğun yeter

Huzur fukarası hassas bedenim
Yoktur yaşamaya dair nedenim
Kolay kolay çıkmaz yardım edenim
Dönülmez yollara vardığın yeter

Yüreğim âdeta kaynayan kazan
Ne akrep ilerler ne de yelkovan
Yapraklarım soldu, mevsimim hazan
Sabrımın dalını kırdığın yeter

Düşte sen yolcusun ben ise hancı
Koca kentte herkes bana yabancı
Her hücreme işler verdiğin sancı
Bu yükü sineme sardığın yeter

Bakamaz yıllardır gözüm gözüne
Hasret kaldım inan tek bir sözüne
Sıkıntılar biter dönsen özüne
Bıkmadın mı hâlâ, vurduğun yeter

Dert badesi sunar gönül masası
Yer vermez gurura sevda yasası
Âşğın mahşerde biter tasası
Harcımı çileyile kardğın yeter

Kalkacak mı kalbe koyduğın haciz
Düşünceler eder beynime taciz
Hâli anlatmaya kelâmlar aciz
Takatim kalmadı, yorduğın yeter

Ömer AYDOĞAN
ORDU 04/09/2012